

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 90/2015
18.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у правној ствари тужиоца Г.З. из села К.– Б., чији је пуномоћник И.Т., адвокат из Н., против туженог Н-е. АД из Н., кога заступа Н.К., адвокат из Н., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2599/14 од 14.08.2014. године, у седници одржаној 18.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2599/14 од 14.08.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 бр. 2599/14 од 14.08.2014. године, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П1 1092/2010 од 13.05.2014. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог бр. ... од 26.05.2009. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. од 28.02.2002. године са анексом уговора од 15.05.2009. године и наложено туженом да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада. Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 204.000,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 72/11,55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју ревидент указује, јер је побијана пресуда јасна, образложена и непротивречна. Садржи све разлоге о одлучним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању тужиоцу који је обављао послове линијског контролора, решењем туженог од 26.05.2009. године, отказан је уговор о раду са анексом због повреде радне обавезе из члана 6. став 1. Колективног уговора о утврђивању права, обавезе и одговорности запослених и члана 20. тачка 1. Уговора о раду, применом члана 179. тачка 2. Закона о раду. Пре отказа уговора о раду тужилац је саслушан о чему је сачињен записник дана 13.05.2009. године, а достављено му је и писано упозорење 15.05.2009. године и затражено је мишљење самосталног синдиката. У писано датом упозорењу стављено му је на терет да радећи на пословима линијског контролора приликом вршења контроле није евидентирао, нити поднео извештај да у возилу има путника са неисправном превозном исправом, где је цена на карти у возилу умањена и не одговара релацији путовања на којој путник путује. У образложењу упозорења је наведено да је након саслушања запосленог и прикупљених осталих доказа, извештаја од стране службе ликвидатуре, пуномоћник директора на несумњив начин утврдио да је запослени учинио повреду радне обавезе. У извештају о утврђеним неправилностима у продаји карата возача локала и возача међуграда на целисхо машиницама констатовано је да су уочене неправилности у цени издатих карата.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања правилно је побијаном другостепеном пресудом којом је преиначена првостепена пресуда, усвојен тужбени захтев, поништено као незаконито решење о отказу, а тужени обавезан да тужиоца врати на рад и призна му сва права по основу рада.

И по налажењу овог суда правилно другостепени суд закључује да је поступак који је претходио доношењу отказног решења тужени спровео супротно чл.180.став2 ЗОР-а.

Према наведеној одредби, послодавац је дужан да у упозорењу наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење. Сврха упозорења је да се запосленом омогући право на одбрану гарантовано препоруком бр.158 Конвенције МОП-а о престанку радног односа на иницијативу послодавца.

У конкретном случају у упозорењу није опредељено време извршења повреде радне обавезе, а оно је непрецизно и у погледу опредељења линија и возила у којима су евидентирани путници са неисправном картом. Упозорење је дато на основу извештаја ликвидатуре, из чије се садржине такође не може на поуздан начин утврдити на којим линијама и у којим данима је евидентирана повреда радне обавезе због које се тужиоцу отказује уговор о раду. Такво упозорење не садржи елементе прописане чл.180.став 2.ЗОР-а.

Давањем нејасног и непотпуног упозорења, из чије садржине се не може идентификовати повреда радне обавезе ни утврдити када, где и на који начин је повреда учињена, запосленом се ускраћује могућност да пружи адекватну одбрану од изнетих навода, што поступак који претходи доношењу и решење о отказу чини незаконитим.

Како је тужиоцу незаконито престао радни однос, правилно је побијаном пресудом, на основу члана 191. Закона о раду, тужени обавезан да га врати на рад и призна му права по основу рада.

Осталим наводима ревизије у претежном делу се оспорава оцена изведених доказа, чиме се побија утврђено чињенично стање, што не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 398. став 2. ЗПП.

На основу члана 405. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**